

ningspenge til at udbygge lufthavnen, og Danmark står som den glade giver. Jeg forstår godt, at man kan vælge sådan en løsning, men den er ikke værdig.

Det eneste værdige ville selvfølgelig være, at mens vi overtager ansvaret for det her for-sømte lufthavnsanlæg, så overgår hele beslutningskompetencen samtidig over den her investeringsfond, som jo har en længere historie. Jeg skal ikke gå i detaljer med den, men den blev oprettet efter anden verdenskrig i et samfund, der var fuldstændig uudbygget – der var ikke bygget havne, der var ikke bygget veje, der var intet. Og Færøerne var et dansk amt. Danmark bruger så forholdsvis meget små midler til at lave en investeringsfond. Og denne fond har så senere fungeret som en færøsk fond, hvor færingerne selv vælger bestyrelsen, laver vedtægterne og selvfølgelig har lånt penge ud og fået flere penge ind.

Man kan diskutere, hvor fonden har ligget henne rent formelt, men under den færøske bankkrise i 1992 blev fonden brugt til at indskyde penge i den færøske bank, Sjóvinnubankin, og der var der intet forslag i Folketinget om, at der skulle nogle lovændringer til i den forbindelse. Og senere afskrev man de penge. Da var budskabet fra den danske regering: Det er jeres fond, det må I selv klare. Og det gjorde man så.

Derfor er det utrolig, kan man sige, uværdigt, at man nu vælger en løsning, hvor man for det første overdrager lufthavnen uden nogle udbygninger eller nogle danske penge bag ved – det er så, hvad det er, men samtidig siger man: Nu stadfæster man formelt, at Folketinget har den fulde råderet og beslutningsret over, hvad der sker med fonden. Det er egentlig det, man har besluttet nu.

Og det her forslag går egentlig bare ud på at ændre denne del af aftalen til at sige: Lad nu også denne fond komme under færøsk myndighed og færøsk kompetence, så kan det færøske parlament, de færøske, ansvarlige ministre og den færøske offentlighed selv debattere, hvordan man vil udbygge det nyovertagne område, nemlig lufthavnstrafikken.

Jeg skal ikke her forsøge at være objektiv formidler af, hvad der sker på Færøerne, men der er ingen tvivl om, at der står et samlet Lagting bag sådan et ønske. Men argumentationen på Færøerne har været: Jamen det kan ikke lade sig gøre, for det vil Folketinget ikke, og det vil regeringen ikke. Når vi så kommer herved, så siger

man: Jamen det har det færøske Lagting besluttet anderledes.

Så hele det her spil med sådan nogle sager som den her, som har stor betydning for Færøerne og for forholdet mellem Danmark og Færøerne, kommer til at blive en slags skib, der sejler i en Bermudatrekant. Alt, hvad der kommer ind i det her system, bliver væk. Ansvaret bliver væk. Så ligger ansvaret på Færøerne, så ligger det her, så er det Færøerne, der har besluttet det, så er det regeringen, og det bliver umuligt at holde fast på en værdig løsning.

Så derfor vil jeg appellere til, at vi i udvalgsbehandlingen får undersøgt disse muligheder. Nu er der selvfølgelig lidt kort tid, til Folketinget tager hjem, men det er da ikke umuligt for udvalget at få afprøvet, om også det færøske landsstyre støtter sådan en ordning, og om det virkelig bare er, som jeg siger, en asymmetrisk forhandlingssituation, hvor man er blevet desperat på Færøerne og besluttet at acceptere en aftale, som egentlig, sådan som jeg ser det, går ud på, at vi i går havde 800 mio. kr., som vi kunne udbygge infrastrukturen på Færøerne for. I dag har vi 500 mio. kr., og de er danske. Sådan ser jeg sagen, og det synes jeg er en meget lidet attråværdig løsning for Danmark og Færøerne.

KL 17.30

Som jeg hører ordførerne her, og det vil jeg gerne takke for, er der stor forståelse for sagen, men som altid bliver det til tekniske finurligheder, kan man sige, og usikkerhed om, hvor ansvaret ligger, som ofte kommer til at afgøre sagerne. Derfor skal min sidste appel være, at man i udvalgsarbejdet vil prøve at se på substansen i sagen og få afprøvet, om det her ikke er en løsning, som også ville nyde fuld opbakning fra et samlet færøsk parlament og endog fra det siddende færøske landsstyre og den siddende færøske regering.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er altså uværdigt. Jeg ville kalde det meget værdigt, men der kan ikke være stemning for hr. Høgni Hoydals synspunkt på Færøerne. Der er tale om udbygning af det vigtigste infrastruktur-anlæg næst efter havnen, og der er tale om et meget væsentligt element for det færøske samfund. Og var det rigtigt, hvad vi hørte fra ministeren, har ikke engang hr. Høgni Hoydals eget parti stemt imod i Lagtinget. Så det, hr. Høgni Hoydal gør her, er at fremføre nye ideer, som i